Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

14 юни 2017 година*

„Преюдициално запитване — Интелектуална и индустриална собственост — Директива 2001/29/ЕО — Хармонизиране на някои аспекти на авторското право и сродните му права — Член 3, параграф 1 — Публично разгласяване — Понятие — Платформа за онлайн споделяне — Споделяне на файлове, които се ползват с авторскоправна закрила, без разрешението на носителя на авторското право“

По дело C-610/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) с акт от 13 ноември 2015 г., постъпил в Съда на 18 ноември 2015 г., в рамките на производство по дело

Stichting Brein

срещу

Ziggo BV,

XS4ALL Internet BV,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: M. Ilešič (докладчик), председател на състава, A. Prechal, A. Rosas, C. Toader и E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: M. Szpunar,

секретар: M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 27 октомври 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Stichting Brein, от J. C. H. van Manen, advocaat,

— за Ziggo BV, от F. E. Vermeulen и E. A. de Groot, advocaten,

— за XS4ALL Internet BV, от C. Alberdingk Thijm и C. F. M. de Vries, advocaten,

* Език на производството: нидерландски.

— за испанското правителство, от V. Ester Casas и A. Gavela Llopis, в качеството на представители,

— за френското правителство, от D. Segoin, в качеството на представител,

— за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от F. Di Matteo, avvocato dello Stato,

— за португалското правителство, от L. Inez Fernandes и M. Figueiredo, в качеството на представители, подпомагани от T. Rendas, правен съветник,

— за правителството на Обединеното кралство, от G. Brown и J. Kraehling, в качеството на представители, подпомагани от N. Saunders, barrister,

— за Европейската комисия, от J. Samnadda, T. Scharf и F. Wilman, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 февруари 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването, от една страна, на член 3, параграф 1 и на член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) и от друга страна, на член 11 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

2 Запитването е представено в рамките на спор между Stichting Brein, фондация, която защитава интересите на носителите на авторски права, и Ziggo BV и XS4ALL Internet BV (наричано по-нататък „XS4ALL“), доставчици на достъп до интернет, във връзка с искането, направено от Stichting Brein, да се разпореди на последните да блокират имената на домейни и интернет адресите на платформата за онлайн споделяне The Pirate Bay (наричана по-нататък „платформата за онлайн споделяне TPB“).

Правна уредба

3 Съображения 9, 10, 23 и 27 от Директива 2001/29 гласят:

„(9) Всяка хармонизация на авторското право и сродните му права трябва да се основава на висока степен на закрила, тъй като такива права са основни за интелектуалното творчество. Тяхната защита спомага, за да гарантира поддържането и развитието на творческия процес в интерес на авторите, артистите изпълнители, продуцентите, потребителите, културата, промишлеността и публиката като цяло. Интелектуалната собственост следователно е призната за неразделна част от собствеността.

(10) Ако авторите или артистите изпълнители следва да продължат творческата си и артистична работа, те трябва да получат съответно възнаграждение за използването на техните произведения, както и продуцентите, за да бъдат в състояние да финансират това произведение. Инвестициите, необходими за създаването на продукти като звукозаписи, филми или аудио-визуално произведение, и на услуги, например услугите „до поискване“, са значителни. Необходима е адекватна правна закрила на правата върху интелектуална собственост, за да се гарантира наличието на такова възнаграждение и за да се гарантира възможността за задоволителна възвръщаемост от тези инвестиции.

[…]

(23) Настоящата директива следва да хармонизира в по-голяма степен правото на автора на съобщаване на публиката. Настоящото право следва да се разбира в широк смисъл, като обхваща всяко съобщаване на публиката, която не присъства на мястото, откъдето произхожда разгласяването. Това право следва да обхваща всяко такова предаване или препредаване на произведение на публиката по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване. Това право не обхваща други действия.

[…]

(27) Самото предоставяне на физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването, не представлява само по себе си разгласяване по смисъла на настоящата директива“.

4 Член 3 от същата директива, озаглавен „Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закриляни обекти“, предвижда в параграф 1:

„Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него“.

5 Член 8 от тази директива, озаглавен „Санкции и средства за правна защита“, гласи в параграф 3:

„Държавите членки гарантират притежателите на права да могат да поискат издаването налагането на съдебна забрана срещу посредници, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на авторското право или на сродно на него право“.

6 Съображение 23 от Директива 2004/48 гласи следното:

„Без да се засягат останалите мерки, процедури и средства за защита, притежателите на права следва да имат възможност да поискат налагане на забрана на посредник, чиито услуги се ползват от трета страна за нарушаване на правото на притежателя върху индустриална собственост. Условията и редът за такива възбрани следва да се оставят за уреждане от националното законодателство на държавите членки. По отношение на нарушенията на авторското право и сродните му права вече е предвидена всеобхватна степен на хармонизация в Директива 2001/29/ЕО. Следователно член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО следва да не се засяга от настоящата директива“.

7 Съгласно член 11 от Директива 2004/48, озаглавен „Забрани“:

„Държавите членки гарантират, че когато съдебните органи излизат със съдебно решение, чрез което се установява нарушение на право върху интелектуална собственост, те могат да постановят съдебна забрана на нарушителя, чиято цел е да се забрани по-нататъшно извършване на нарушението. Когато е предвидено в националното законодателство, неспазването на съдебната забрана, когато е уместно, следва да подлежи на плащане на парични глоби с цел да гарантира спазването ѝ. Държавите членки също така гарантират, че притежателите на права могат да внасят искове за съдебна забрана срещу посредници, чиито услуги се ползват от трети страни за нарушаване на правото върху интелектуална собственост, без да се накърнява член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

8 Stichting Brein е нидерландска фондация, която защитава интересите на носителите на авторски права.

9 Ziggo и XS4ALL са доставчици на достъп до интернет. Значителна част от техните абонати ползват платформата за онлайн споделяне TPB, индексатор на BitTorrent файлове. BitTorrent е протокол, чрез който потребителите (наричани „равноправни устройства“ или „peers“) могат да споделят файлове. Съществената характеристика на BitTorrent се състои в това, че файловете, които се споделят, са разделени на малки сегменти, като по този начин отпада необходимостта от централен сървър за съхраняване на тези файлове, което облекчава тежестта на индивидуалните сървъри в процеса на споделянето. За да могат да споделят файлове, потребителите трябва най-напред да свалят специален софтуер, наречен „BitTorrent клиент“, който не се предлага от платформата за онлайн споделяне TPB. Този BitTorrent клиент представлява софтуер, който позволява създаването на торент файлове.

10 Потребителите (наричани „seeders“ [сийдъри]), които желаят да предоставят файл от своя компютър на разположение на други потребители (наричани „leechers“ [лийчъри]), трябва да създадат торент файл чрез своя BitTorrent клиент. Торент файловете препращат към централен сървър (наричан „tracker“ [тракер]), който идентифицира потребители, които могат да споделят конкретен торент файл, както и прилежащия към него медиен файл. Тези торент файлове се качват (upload) от сийдърите (на платформа за онлайн споделяне, каквато е TPB, която след това ги индексира, за да могат те да бъдат намирани от потребителите на платформата за онлайн споделяне и произведенията, към които тези торент файлове препращат, да могат да бъдат сваляни (download) на компютрите на последните на отделни сегменти чрез техния BitTorrent клиент.

11 Често пъти вместо торенти се използват магнитни линкове. Тези линкове идентифицират съдържанието на торента и препращат към него чрез цифров отпечатък.

12 Голямото мнозинство от предлаганите на платформата за онлайн споделяне TPB торент файлове препращат към произведения, които са обект на закрила от авторски права, без да е дадено разрешение от носителите на авторското право на администраторите и на потребителите на тази платформа за извършване на действията по споделянето.

13 Главното искане на Stichting Brein в производството пред националната юрисдикция е да разпореди на Ziggo и на XS4ALL да блокират имената на домейни и интернет адресите на платформата за онлайн споделяне TPB с цел да се предотврати възможността за ползване на услугите на тези доставчици на достъп до интернет за нарушаване на авторското и сродните му права на носителите на правата, чиито интереси защитава Stichting Brein.

14 Първоинстанционният съд уважава исканията на Stichting Brein. Във въззивното производство те обаче са отхвърлени.

15 Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) посочва, че по настоящото дело е установено, че посредством платформата за онлайн споделяне TPB закриляните произведения се предоставят на публично разположение без разрешението на носителите на правата. Установено е също така, че абонатите на Ziggo и на XS4ALL чрез тази платформа предоставят достъп до закриляните произведения без разрешението на носителите на правата и по този начин нарушават авторското и сродните му права на тези носители.

16 Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) изтъква обаче, че практиката на Съда не дава възможност да се отговори категорично на въпроса дали платформата за онлайн споделяне TPB извършва публично разгласяване на произведенията по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, по-специално:

— чрез създаването и поддържането на система, в която потребителите на интернет се свързват помежду си, за да споделят на фрагменти произведения, намиращи се на собствените им компютри,

— чрез администрирането на интернет сайт, от който потребителите могат да качват онлайн торент файлове, препращащи към фрагменти от тези произведения, и

— чрез индексирането на торент файлове, качени онлайн на този интернет сайт и чрез класирането им по начин, по който фрагментите от тези произведения могат да бъдат намирани и потребителите могат да свалят тези произведения (в тяхната цялост) на своите компютри.

17 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Налице ли е публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 от страна на администратора на уебсайт, ако на този уебсайт не са налице защитени произведения, но съществува система […], с която намиращи се в компютрите на потребителите метаданни за защитени произведения се индексират и категоризират за потребителите по начин, по който последните могат да проследяват, да качват онлайн, както и да свалят закриляните произведения?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Дават ли член 8, параграф 3 от Директива 2001/29 и член 11 от Директива 2004/48 основание за издаването на забрана по отношение на посредник по смисъла на тези разпоредби, който по описания във въпрос 1 начин улеснява извършването на нарушения от трети лица?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

18 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали понятието „публично разгласяване“ в текста на член 3, параграф 1, от Директива 2001/29, трябва да се тълкува в смисъл, че то обхваща при обстоятелства като тези в главното производство предоставянето на разположение и администрирането в интернет на платформа за споделяне,

която чрез индексиране на метаданните относно закриляните произведения и с предлагането на търсачка позволява на потребителите на платформата да намират тези произведения и да ги споделят в рамките на мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer).

19 От член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 следва, че от държавите членки се изисква да предвиждат за авторите изключително право да разрешават или да забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставянето на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки да може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.

20 Така по силата на тази разпоредба авторите имат право с превантивен характер, позволяващо им да се противопоставят на публичното разгласяване, което евентуални потребители могат да имат намерение да осъществят, за да забранят това разгласяване (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 25 и цитираната съдебна практика).

21 Като се има предвид, че член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 не уточнява понятието „публично разгласяване“, неговото значение и обхватът му следва да се определят с оглед на целите, преследвани от тази директива, и с оглед на контекста, в който се вписва тълкуваната разпоредба (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 26 и цитираната съдебна практика).

22 В това отношение трябва да се припомни, че съгласно съображения 9 и 10 от Директива 2001/29 нейната основна цел е да осигури високо равнище на закрила в полза на авторите, като им позволи да получават съответно възнаграждение за използването на техните произведения, по-специално в случаите на публично разгласяване. Следователно понятието „публично разгласяване“ трябва да се разбира в широк смисъл, както е изрично посочено в съображение 23 от тази директива (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 27 и цитираната съдебна практика).

23 Съдът освен това подчертава, че понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 предполага индивидуализирана преценка (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 28 и цитираната съдебна практика).

24 От член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 е видно, че понятието „публично разгласяване“ обединява два кумулативни елемента, а именно „акт на разгласяване“ на произведение и „публичност“ на разгласяването (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 29 и цитираната съдебна практика).

25 За да се прецени дали даден ползвател извършва акт на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, трябва да се отчетат няколко допълнителни критерия, които не са самостоятелни и са взаимозависими. Ето защо те трябва да се прилагат както поотделно, така и във връзка едни с други, като се има предвид, че в различните конкретни случаи те могат да се проявяват с много променлив интензитет (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 30 и цитираната съдебна практика).

26 Сред тези критерии Съдът, на първо място, подчертава ключовата роля на потребителя и съзнателния характер на неговата намеса. Всъщност този потребител извършва акт на разгласяване, когато, като съзнава напълно последиците от своето поведение, се намесва, за да предостави на клиентите си достъп до произведение, което е обект на закрила, и по-специално когато без неговата намеса тези клиенти по принцип не биха могли да се ползват от разпространеното произведение. (вж. в този смисъл решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 31 и цитираната съдебна практика).

27 По-нататък, той уточнява, че понятието „публично“ се отнася до неопределен брой потенциални адресати и освен това предполага наличие на доста голям брой лица (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 32 и цитираната съдебна практика).

28 Съдът също така припомня, че съгласно постоянната съдебна практика, за да бъде възприета правната квалификация „публично разгласяване“, закриляното произведение трябва да бъде разгласено, като се използва специфичен технически способ, различен от използваните дотогава, или, ако не е използван такъв способ — пред „нова публика“, тоест публика, която не е била вече взета предвид от носителите на авторското право при даването на разрешение за първоначалното публично разгласяване на произведението им (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 33 и цитираната съдебна практика).

29 Накрая Съдът няколкократно подчертава, че не е без значение дали публичното разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 е извършено с цел печалба (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 34 и цитираната съдебна практика).

30 Що се отнася, на първо място, до въпроса дали предоставянето на разположение и администрирането на платформа за онлайн споделяне като разглежданата в главното производство съставлява „акт на публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, следва да се посочи, че видно от съображение 23 от Директива 2001/29, авторското право върху публичното разгласяване, предвидено в цитирания член 3, параграф 1, обхваща всяко предаване или препредаване на произведение на публиката, която не присъства на мястото, откъдето произхожда разгласяването, по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване.

31 Освен това, видно от член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, за да бъде налице „акт на разгласяване“, е достатъчно в частност произведението да е предоставено на публично разположение по начин, по който всеки човек от съответната публика да може да има достъп до него, без значение дали тази възможност се използва или не (вж. в този смисъл решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 36 и цитираната съдебна практика).

32 В това отношение Съдът вече е решил, че поставянето на уебсайт на активни интернет връзки към публикувани на друг уебсайт произведения, които са обект на закрила, без каквото и да е ограничение на достъпа, предоставя на потребителите на първия уебсайт пряк достъп до посочените произведения (решение от 13 февруари 2014 г., Svensson и др., C-466/12, EU:C:2014:76, т. 18; вж. също така в този смисъл определение от 21 октомври 2014 г., BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315, т. 15 и решение от 8 септември 2016 г., GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, т. 43).

33 Съдът е приел, че това се отнася също така и до хипотезата на продажба на мултимедиен плейър, на който предварително са инсталирани налични в интернет допълнителни модули с хипертекстови връзки към уебсайтове със свободен публичен достъп, които предоставят на публично разположение защитени с авторско право произведения без разрешението на носителите на авторското право (вж. в този смисъл решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 38 и 53).

34 От тази съдебна практика може да се направи изводът, че по принцип всеки акт, с който един потребител предоставя напълно съзнателно достъп на своите клиенти до закриляни произведения, може да съставлява „акт на публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1, от Директива 2001/29.

35 В случая следва най-напред да се направи изводът, както генералният адвокат посочва това по същество в точка 45 от своето заключение, че е безспорно, че произведения, които са обект на авторскоправна закрила, чрез платформата за онлайн споделяне TPB са предоставени на разположение на потребителите на тази платформа по начин, по който те могат да имат достъп до тях от избраното от тях място и в избрания от тях момент.

36 По-нататък, както подчертава това запитващата юрисдикция, произведенията, предоставени на разположение на потребителите на платформата за онлайн споделяне TPB, се качват на тази платформа не от администраторите на последната, а от нейните потребители. Това обаче не променя констатацията, че с предоставянето на разположение и администрирането на платформа за онлайн споделяне като разглежданата в главното производство тези администратори действат при пълно осъзнаване на последиците от своето поведение, за да дадат достъп до закрилените произведения, като на посочената платформа индексират и разделят по категории торент файлове, които позволяват на нейните потребители да намират тези произведения и да ги споделят в рамките на мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer). В това отношение, както посочва по същество генералният адвокат в точка 50 от своето заключение, без предоставянето на разположение и без администрирането на такава платформа от тези администратори не би било възможно посочените произведения да бъдат споделяни от потребителите или споделянето им в интернет най-малкото би се оказало по-сложно.

37 Вследствие на това трябва да се приеме, че с предоставянето на разположение и с администрирането на платформата за онлайн споделяне TPB нейните администратори осигуряват на своите потребители достъп до съответните произведения. Следователно може да се счита, че те играят ключова роля в предоставянето на разположение на разглежданите произведения.

38 И накрая, не би могло да се приеме, че администраторите на платформата за онлайн споделяне TPB „само[…] предоставя[т]“ физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяване, по смисъла на съображение 27 от Директива 2001/29. Всъщност, видно от акта за преюдициално запитване, тази платформа индексира торент файлове, така че произведенията, към които препращат тези торент файлове, могат да бъдат лесно намирани и сваляни от потребителите на посочената платформа за споделяне. Освен това, видно от становищата, представени пред Съда, платформата за онлайн споделяне TPB предлага, освен една търсачка, и указател, в който произведенията са класирани по отделни категории според тяхното естество, жанр или популярност, в които се разпределят предоставяните на разположение произведения, като спазването на мястото на едно произведение в правилната категория се проверява от администраторите на тази платформа. Освен това тези администратори премахват остарелите или погрешни торент файлове и активно филтрират някои части от съдържанието.

39 С оглед на тези съображения самото предоставяне и администриране на платформа за онлайн споделяне като разглежданата в главното производство трябва да се приеме за акт на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

40 На второ място, за да попадат в обхвата на понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, е необходимо също така закрилените произведения действително да са разгласявани публично (решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 43 и цитираната съдебна практика).

41 В това отношение Съдът е уточнил, от една страна, че понятието „публика“ предполага определен праг de minimis, което означава, че това понятие не може да се отнася до кръг от лица, чийто брой е твърде малък, дори незначителен. От друга страна, следва да се вземат предвид кумулативните последици, които възникват от предоставянето на произведенията на разположение на потенциални адресати. Затова от значение е не само колко лица имат

едновременно достъп до едно и също произведение, но и колко от тях имат последователно достъп до него (вж. в този смисъл решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 44 и цитираната съдебна практика).

42 В случая, видно от акта за преюдициално запитване, значителна част от абонатите на Ziggo и XS4ALL са сваляли медийни файлове чрез платформата за онлайн споделяне TPB. Както следва и от представените пред Съда становища, тази платформа се използва от значителен брой лица, като администраторите от TPB съобщават на своята платформа за онлайн споделяне за десетки милиони „потребители“. В това отношение разглежданото в главното производство разгласяване се отнася най-малкото до всички потребители на тази платформа. Тези потребители могат да имат достъп във всеки момент и едновременно до защитените произведения, които са споделени посредством посочената платформа. Следователно това разгласяване се отнася до неопределен брой потенциални адресати и предполага наличие на голям брой лица (вж. в този смисъл решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 45 и цитираната съдебна практика).

43 От това следва, че с разгласяване като разглежданото в главното производство закриляни произведения действително се разгласяват „публично“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

44 Освен това, що се отнася до въпроса дали тези произведения са разгласяват на „нова“ публика по смисъла на съдебната практика, цитирана в точка 28 от настоящото съдебно решение, следва да се посочи, че в решението си от 13 февруари 2014 г., Svensson и др. (C-466/12, EU:C:2014:76, т. 24 и 31), както и в определението си от 21 октомври 2014 г., BestWater International (C-348/13, EU:C:2014:2315, т. 14) Съдът е приел, че това е публика, която носителите на авторските права не са имали предвид, когато са дали разрешение за първоначалното разгласяване.

45 В случая, видно от становищата, представени пред Съда, от една страна, администраторите на платформата за онлайн споделяне TPB са знаели, че тази платформа, която предоставят на разположение на потребителите и която администрират, дава достъп до произведения, публикувани без разрешение на носителите на правата, и от друга страна, че същите администратори изразяват изрично в блоговете и форумите на тази платформа своята цел да предоставят закриляните произведения на разположение на потребителите и поощряват последните да реализират копия от тези произведения. Във всички случаи, видно от акта за преюдициално запитване, администраторите на онлайн платформата TPB не може да не са знаели, че тази платформа дава достъп до произведения, публикувани без разрешението на носителите на правата, с оглед на обстоятелството, което се подчертава изрично от запитващата юрисдикция, че голяма част от торент файловете, които се намират на платформата за онлайн споделяне TPB, препращат към произведения, публикувани без разрешението на носителите на правата. При тези обстоятелства следва да се приеме, че е налице разгласяване пред „нова публика“ (вж. в този смисъл решение от 26 април 2017 г., Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, т. 50).

46 От друга страна, не може да се оспори, че предоставянето на разположение и администрирането на платформа за онлайн споделяне като разглежданата в главното производство се извършва с цел да се извлече печалба, тъй като тази платформа генерира, видно от становищата, представени пред Съда, значителни приходи от реклама.

47 Вследствие на това трябва да се приеме, че предоставянето на разположение и администрирането на платформа за онлайн споделяне като разглежданата в главното производство, съставлява „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

48 С оглед на всички изложени съображения на първия въпрос следва да се отговори, че понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1, от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство в неговия обхват попада предоставянето на разположение и администрирането в интернет на платформа за споделяне, която чрез индексиране на метаданните относно закриляните произведения и с предлагането на търсачка позволява на потребителите на платформата да намират тези произведения и да ги споделят в рамките на мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer).

По втория въпрос

49 Предвид отговора на първия въпрос не е необходимо да се отговаря на втория въпрос.

По съдебните разноски

50 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство в неговия обхват попада предоставянето на разположение и администрирането в интернет на платформа за споделяне, която чрез индексиране на метаданните относно закриляните произведения и с предлагането на търсачка позволява на потребителите на платформата да намират тези произведения и да ги споделят в рамките на мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer).

Подписи